

betydelig Deel af samme i Reserve. Jeg kan for det Første henholde mig til, at det altid er en aldeles Nødvendighed og en stor Uforsigtighed, hvis man forsømmer det, at have Noget i Reserve, det være nu af hvilket som helst Vaaben, navnlig af Artilleriet og Cavalleriet, hvorfor man ogsaa ved Hærene altid har en inddeelt Styrke, som benævnes Reserveartillerie og Reservecavallerie; men hvorfor havde vi ikke mere Artillerie i Flden? fordi det viste sig at være tilstrækkeligt, det som vi havde opkjøbt; man ønskede nemlig at forberede Stormen, der skulde udføres af Infanteriet, og forberede den ved Artilleriets Virkning; den viste sig at være tilstrækkeligt forberedt, da det gunstige Moment til at udføre Angrebet kom, og, hvis det ikke havde været Tilfældet, saa vilde vi have været nødsagede til at føre mere Artillerie frem, og da havde vi været ilde fjerne, naar vi ikke havde været i Besiddelse deraf. Men der er en anden Betragtning, der ogsaa retfærdiggjør, at man fører et forholdsvis større Artillerie med, og det er, uagtet jeg fuldtvel erkjender den Vægt, som der maa tillægges den Grund, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anførte, for ikke at byrde sig med et for stort Artillerie paa en Retraite, at man hovedsageligen, foruden ved enkelte Avantgarde = Fægtninger, paa en Retraite og under tilbagegaaende Bevægelser, kan komme til at føle Nyttens af og sit Støttepunkt i det Artillerie, man fører med sig, thi Intet vil hindre og opholde den fremtrængende Fjendens mere, end naar man kan sætte et forholdsvis betydeligt Artillerie imod ham. Dette viste sig ikke alene i den sidste Krig, men det afgiver de napoleoniske Krige mange Beviser paa. Jeg skal tillade mig at slutte med den Opfordring, at Thinget vil understøtte mit og Minoritetens Forslag; jeg seer ikke deri noget Beviis paa personlig Tillid; thi jeg er overbevist om, at Thinget vil vide at stemme efter dets Overbeviisning, saaledes som Sagens Bigtighed kræver det, og jeg vil nødigen stille mig paa den ene Side personlig ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) paa den anden Side, men jeg troer, at Alle ere tjente med, at enhver Rigsdagsmand stemmer efter sin

Overbeviisning i Sagens Interesse, hvad Udsald den saa maa faae. (Hør!)

David: Jeg har udbedet mig Ordet endnu engang, fordi jeg virkelig troer, at den høitærede Krigsminister gjorde mig Uret, naar han meente, at jeg var gaaet ud fra den Forudsætning, at han havde antydet, at han ikke i denne Session vilde fremkomme med nogen Beslutning angaaende Udsættelse. Hvad jeg yttrede, indeholdt kun en Befalingsord over, at han ikke havde erklæret, saaledes som Udvalget har antaget det, at han endnu i denne Session vilde fremlægge sin Beslutning angaaende Udsættelse; thi det forekommer mig virkelig, at her foreligger en Sag af ikke ringe Betydning. Jeg skal ikke opholde mig ved at omtale, hvor stort eller hvor lidet det Tab er, som Udsættelses Vedligeholdelse aarligen maa afstedkomme, naar Værket i Fredstid skal drives alene for at forsyne Armeen med uldne Varer, men jeg skal kun indskrænke mig til den Bemærkning, at Staten har 1100 Fanger at underholde i Straffeanstalterne, og at disses Underholdning ikke i Krigsaarene har kostet mere end 40,000 Rbd., og istsfor neppe mere end 30,000 Rbd., og dog kunnet gjøre betydelige Afbetalinger paa deres Gjæld fra tidligere Tider, fordi Fangerne i disse Aar, for en stor Deel, have kunnet været anvendte til lønnende Arbejder for Militair-Statene, thi i disse Aar gav Armeens Forsyning med uldne Varer baade Straffeanstalterne og Udsættelse Noget at bestille. Skal nu Armeens Forsyning med uldne Varer derimod overlades til Udsættelse alene, saa er det aldeles nødvendigt, da Militairstaternes Behov i Fredstid ikke engang er saa stort, at Udsættelse kan holdes i en antagelig Drift for at bestride det, at Staten kommer til at tilskyde i det Mindste 10,000 Rbd., muligt 20 à 30,000 Rbd. Mere, end i Budgettet i de sidste Aar er optaget til Straffeanstalter. Det er altsaa en vægtig Grund, hvorfor man maa søge at faae denne Ting iaar afgjort, for at Straffeanstalterne kunne faae Bistand om, hvilken Beskæftigelse de skulle søge for Fangerne, istsald en saadan kan findes, thi de Arbejder, som de tidligere have været beskæftigede med, førend de i Krigsaarene, hvad Kjøbenhavn især angaaer, for Størstedelen maatte arbeide